

Sygn. akt IV CSK 520/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku J. O.

przy uczestnictwie J. B., R. B., W. B., E. C., M. F., L. G., Gminy [...], J. M., B. O.,
H. O., M. O., T. O. (syna J.), T. O. (syna S.), W. O., R. P., A. P., S. S., M. S., A. T.,
H. W. i A. O.

o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 lutego 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w L.
z dnia 29 listopada 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika B. O.
kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 29 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy w L. oddalił apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu pierwszej instancji oddalającego wniosek J. O. o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie z dniem 30 kwietnia 2000 r. określonej nieruchomości stanowiącej gospodarstwo rolne.

Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca objął przedmiotową nieruchomość w samoistne posiadanie w dniu 11 kwietnia 1982 r., po śmierci brata, który był jej właścicielem. Wnioskodawca posiadał nieruchomość do 2004 r., kiedy to, po uzyskaniu uprawnień do renty strukturalnej, przekazał ją w posiadanie synom i od tej pory już się nią nie zajmował. Sąd Okręgowy stwierdził, że wnioskodawca był samoistnym posiadaczem w złej wierze, wobec czego termin zasiedzenia, biegnący od dnia 11 kwietnia 1982 r., wynosił 30 lat i upłynąłby z dniem 11 kwietnia 2012 r., jednak wnioskodawca wcześniej, bo w 2004 r., utracił samoistne posiadanie nieruchomości na rzecz synów, wobec czego jego wniosek o zasiedzenie nie może być uwzględniony. Jednocześnie Sąd Okręgowy uznał za bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy fakt wniesienia w dniu 9 sierpnia 2006 r. przez spadkobiercę właściciela spornej nieruchomości powództwa przeciwko synom wnioskodawcy o nakazanie im opuszczenia i opróżnienia spornego gospodarstwa rolnego.

W skardze kasacyjnej opartej na zarzucie naruszenia art. 175 w zw. z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. wnioskodawca, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazał na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego budzącego poważne wątpliwości w doktrynie i rozbieżności w orzecznictwie Sądu Najwyższego, czy uzasadnienie orzeczenia korzysta z powagi rzeczy osądzonej i czy sąd w innej sprawie związany jest ustalonym w uzasadnieniu stanem faktycznym, na podstawie którego zapadło w innej sprawie rozstrzygnięcie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance przedsądu przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga nie tylko odpowiedniego sformułowania zagadnienia prawnego oraz wskazania przepisu prawa, na tle którego powstało jak również poważnych kontrowersji i rozbieżnych ocen prawnych jakie wywołuje i konieczności zajęcia stanowiska przez Sąd

Najwyższy, lecz również wykazania związku przedstawionego zagadnienia z rozpoznawaną sprawą, a więc wykazania, że od rozwiązania tego zagadnienia zależy prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy.

Skarżący nie wykazał tych okoliczności, w tym przede wszystkim związku zagadnienia z rozpoznawaną sprawą i zarzutami kasacyjnymi. Wskazał natomiast, że rozstrzygnięcie tego zagadnienia potrzebne jest ze względu na to, iż zamierza ewentualnie złożyć nowy wniosek o zasiedzenie. Oczywiste jest, że przedstawione zagadnienie nie ma żadnego związku z przedmiotową sprawą a sformułowane zostało w celu uzyskania stanowiska Sądu Najwyższego na potrzeby ewentualnego innego postępowania, jakie wnioskodawca zamierza wszcząć.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

Na wniosek uczestnika postępowania B. O. zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną zasądzono na jego rzecz od wnioskodawcy zwrot kosztów postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[aw]
db